

בעניין שבין:

משמר הדמוקרטיה הישראלית
ע"י ב"כ עו"ד יובל יועז ו/או דורון ברקת
ו/או אוהד שפק ו/או אילה הוניגמן
דרך אבא הלל 12 (מגדל חוגי) רמת גן 5250606
טל': 03-6961011 ; פקס: 03-6961021
דוא"ל: mishmar.dem@gmail.com

העותרת

- נ ג ד -

לבין:

1. מ"מ מנכ"ל ועדת הבחירות המרכזית, דין ליבנה
2. יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, כב' השופט נעם סולברג
3. היועצת המשפטית לממשלה, גלי בהרב-מיארה
ע"י פרקליטות המדינה, מחלקת הבג"צים
משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 073-3925590 ; פקס: 02-6467011
דוא"ל: hci-dep@justice.gov.il

4. הליכוד – תנועה לאומית ליברלית
ע"י ב"כ עו"ד אילן בומבך ואח'
רח' ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות ק. 14) תל אביב
טל': 03-6932090 ; פקס: 03-6932091
דוא"ל: ilan@bombachlaw.co.il

המשיבים

עתירה למתן צו על-תנאי,

בקשה למתן צו ארעי ולצו ביניים ובקשה לדיון דחוף

- בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי המורה למשיבים 1–2 לבוא וליתן טעם:
- א. מדוע לא תבוטל החלטת המשיב 1 מיום 14.10.2026, שלפיה רשאים חברי ועדות קלפי ומשקיפים מטעם סיעות ורשימות מועמדים למנות במהלך יום הבחירות, באמצעים דיגיטליים, את מספר הבוחרים שהצביעו בפועל בקלפי מסוימת, ולהעביר מידע זה בזמן אמת למפלגה או לרשימה שמטעמה הם מכהנים;
 - ב. מדוע לא ייקבע כי חברי ועדות קלפי ומשקיפים, בהיותם ממלאים תפקיד ציבורי על פי דין במקום הקלפי, אינם רשאים לעשות שימוש בנוכחותם ובמעמדם הסטוטורי בקלפי לצורך איסוף והעברת מידע למפלגתם לצרכים מפלגתיים, אלא מכוח הסמכה מפורשת בדין;
 - ג. מדוע לא ייקבע כי ההנחיה האמורה עומדת בסתירה לעקרונות המחייבים שנקבעו בפסק דינו של בית משפט נכבד זה בבג"ץ 26-08-60697 הליכוד – תנועה לאומית ליברלית נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה'26 ואח', שניתן ביום 17.9.2026;
 - ד. מדוע לא ייקבע כי ההנחיה אינה עולה בקנה אחד עם תקנה 45 לתקנות הבחירות לכנסת, התשל"ג-1973, ועם ההסדר הנורמטיבי הכולל החל על פעילותם של בעלי התפקידים בחדר הקלפי;

ה. מדוע לא יימנעו המשיבים 1-2 מלהפיץ למזכירי ועדות הקלפי, רכזי ועדות הקלפי, חברי ועדות הקלפי, משקיפים או כל בעל תפקיד אחר הנחיה המתירה שימוש בטלפונים ניידים או באמצעים דיגיטליים לצורך איסוף או העברת נתונים למפלגות בדבר מספר המצביעים שהצביעו בקלפי במהלך יום הבחירות.

בקשה למתן צו ארעי וצו-ביניים

1. בד בבד עם הגשת העתירה מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ארעי דחוף, אף במעמד צד אחד, המורה למשיבים 1-2 להקפיד לאלתר כל יישום של ההחלטה מיום 14.10.2026, ובכלל זה להימנע, עד להחלטה אחרת, מהפצת הנחיה, הוראה, תדריך, לומדה, מסמך "דגשים ליום הבחירות", הודעה או מסר אחר למזכירי ועדות הקלפי, רכזי ועדות הקלפי, חברי ועדות הקלפי, משקיפים או בעלי תפקיד אחרים, שלפיהם מותר להשתמש באמצעים דיגיטליים בחדר הקלפי לשם ספירה ודיווח בזמן אמת של מספר המצביעים למפלגות או לרשימות מועמדים.
2. לאחר קבלת תגובת המשיבים, מתבקש בית המשפט להפוך את הצו הארעי לצו ביניים שיעמוד בתוקפו עד להכרעה בעתירה.
3. הצורך בצו ארעי הוא מובהק. אין מדובר בהנחיה שנתרה על הנייר. במכתבו מיום 14.10.2026 הודיע המשיב 1 כי לקראת יום הבחירות יופצו למזכירים ולחברי ועדות הקלפי מסמכי הדרכה חדשים וכי הלומדה לחברי ועדות הקלפי תעודכן בהתאם להיתר שנתן. מרגע שהנחיה כאמור תופץ ותוטמע במערך ההדרכה הארצי, יהיה קשה ביותר להשיב את המצב לקדמותו. אלפי בעלי תפקידים עלולים להגיע ליום הבחירות כשהם סבורים כי מותר להם להפעיל טלפונים ניידים בחדר הקלפי כדי להזרים מידע בזמן אמת למטות מפלגתיים.
4. מאזן הנוחות נוטה אפוא באופן חד לעבר הקפאת ההנחיה. מנגד, למשיבה 3 ולמפלגות האחרות לא ייגרם נזק של ממש מהקפאתה: יו"ר ועדת הבחירות כבר קבע בהחלטתו מיום 16.8.2026 מנגנון ממלכתי שלפיו ועדת הבחירות עצמה תפרסם במהלך יום הבחירות, ארבע פעמים לפחות, נתונים בדבר שיעור ההצבעה בכל קלפי רגילה. מכאן שהאינטרס הלגיטימי בקבלת תמונת מצב כמותית על שיעורי ההצבעה זכה כבר למענה מוסדי, אחיד ושוויוני.
5. לעומת זאת, אם לא יינתן צו ארעי, עלול להיווצר נזק שאינו ניתן לתיקון בדיעבד. ההיתר החדש מכשיר שימוש רציף בטלפונים ניידים וביישומונים בתוך הקלפי לצורך קשר עם מטות מפלגתיים. בכך הוא מקשה באופן ממשי על אכיפת האיסור שנקבע בפסק הדין מיום 17.9.2026 על העברת מידע פרטני על מצביעים. אדם הנוכח בקלפי לא יוכל לדעת אם נציג המקליד בטלפון מזין רק מונה מספרי, או שמא מתעד גם אירועים פרטניים, מועדי הצבעה או נתונים אחרים. מרגע שהותר מנגנון דיגיטלי פעיל של דיווח מן הקלפי למפלגה, נעשה הגבול המעשי בין המותר לאסור דק ביותר.
6. לפיכך, ולנוכח סמיכות יום הבחירות לכנסת ה'26, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו הארעי בהקדם האפשרי.

בקשה למתן צו על-תנאי מידי, לקביעת מועד להגשת תצהיר תשובה ולקיום דיון דחוף

7. נוכח סמיכות יום הבחירות, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על-תנאי כבר עתה, לקבוע מועדים קצרים להגשת תצהירי תשובה ולקבוע את העתירה לדיון דחוף. הסוגייה שלפני בית המשפט נוגעת

במישרין להתנהלותם של בעלי התפקידים בקלפיות ביום הבחירות עצמו, ולהנחיות שאמורות להיות מופצות ומוטמעות בקרב מזכירי ועדות הקלפי, רכזי הקלפיות, חברי ועדות הקלפי והמשקיפים. במצב דברים זה, כל יום החולף ללא הכרעה מוסיף אי-ודאות באשר לדין המחייב בשטח, בעוד שהמערכת כולה נדרשת להיערך מראש לפי כללים ברורים, אחידים ויציבים. בדיני בחירות יש חשיבות מיוחדת לכך שהמסגרת הנורמטיבית החלה ביום ההצבעה תהיה ידועה מראש, ולא תיוותר במחלוקת עד ערב הבחירות או עד יום הבחירות עצמו.

8. הדחיפות היא גם מעשית ולא רק משפטית. ההנחיה מושא העתירה מיועדת לחלחל למערך ההדרכה ולבעלי התפקידים בקלפיות, ומשעה שתופץ ותוטמע יהיה קושי ממשי לתקן בזמן קצר את התמונה המשפטית שנמסרה לשטח, להחליף חומרי הדרכה, לחדד נהלים ולוודא שכל בעלי התפקידים פועלים לפי הדין המחייב. לפיכך, מעבר לצורך בסעד זמני שישמור על המצב הקיים, קיימת חשיבות עצמאית לכך שהמחלוקת תוכרע במהירות ובאופן סופי ככל האפשר, כך שהוראות ברורות ואחידות יוכלו להגיע לכלל הדרגים המבצעים מבעוד מועד. בנסיבות אלה, ולנוכח לוח הזמנים הקצר עד יום הבחירות, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על-תנאי מייד, לקבוע מועדים קצרים להגשת תצהירי תשובה ולקבוע מועד קרוב ככל הניתן לדיון בעתירה.

תמצית העתירה

9. עניינה של עתירה זו בהחלטה שניתנה ביום 14.10.2026 על ידי המשיב 1, מ"מ מנכ"ל ועדת הבחירות המרכזית, בעקבות פנייה מטעם המשיבה 4, סיעת הליכוד. בהחלטה זו נקבע כי חבר ועדת קלפי או משקיף רשאי במהלך יום הבחירות למנות באופן עצמאי את מספר המצביעים שהצביעו בקלפי, להעביר נתון זה למפלגתו בזמן אמת, ואף לעשות כן באמצעות טלפון נייד או אמצעי דיגיטלי. עוד נקבע כי חומרי ההדרכה והלומדה לבעלי התפקידים יעודכנו בהתאם.

10. על פני הדברים נדמה אולי כי מדובר בשאלה מצומצמת: האם מותר להעביר מן הקלפי מספר מצרפי, להבדיל משמותיהם של מצביעים. אלא שהצגת הדברים כך מחמיצה את העיקר.

11. אך לפני שבועות אחדים הכריע בית משפט נכבד זה, בפסק דין מפורט שניתן ביום 17.9.2026, במחלוקת קרובה ביותר שעניינה דיווח בזמן אמת של נציגי מפלגות מן הקלפי למפלגותיהם. אחת הקביעות המרכזיות בפסק הדין הייתה כי חברי ועדות הקלפי והמשקיפים אינם פועלים בחדר הקלפי כפעילים מפלגתיים פרטיים. הם מצויים שם מכוח חוק הבחירות, ממלאים תפקיד ציבורי, וליבת תפקידם היא ניהול הליך הבחירות, פיקוח על תקינותו ושמירה על טוהר הבחירות.

12. כב' השופטת י' וילנר קבעה בפסק הדין:

"נציגי המפלגות בקלפי – הן חברי ועדת הקלפי, הן המשקיפים – פועלים מכוח חוק הבחירות [...] ליבת תפקידם של אלה [...] היא סיוע לניהול הליך הבחירות, פיקוח על תקינותו, ושמירה על טוהר הבחירות."

ובהמשך:

"תפקיד זה נושא, מעצם טיבו ומהותו, צביון ממלכתי וציבורי מובהק".

13. מכאן הסיק בית המשפט כי בעלי תפקיד אלה מהווים, בעת מילוי תפקידם, "רשות מנהלית" וכפופים לעקרון חוקיות המינהל.

14. כב' השופט ח' כבוב ניסח את הדברים אף ביתר חדות :

"חברי ועדות הקלפי, המשקיפים מטעם המפלגות ונציגי המפלגות במקומות הקלפי – פועלים כולם מכוח דין וממלאים תפקיד ציבורי ביום הבחור – הבטחת תקינות הליך הבחירות".

והוסיף :

"כניסת בעלי תפקידים אל מתחם הקלפי נועדה לניהול ההצבעה ולפיקוח עליה ולא לשם המרצת בוחרים".

15. קביעות אלה אינן תלויות בשאלה אם המידע המועבר הוא שמי. הן עוסקות בשאלה קודמת : מהו מעמדו של האדם היושב בחדר הקלפי ומה מותר לו לעשות מכוח המעמד שהדין העניק לו.

16. זהו לב העתירה.

חבר ועדת קלפי אינו רשאי, במהלך מילוי תפקידו הציבורי, ליטול לעצמו משימה מפלגתית נוספת שאין לה עיגון בדין. העובדה שהמידע שאותו הוא מתבקש להעביר אינו כולל שם של בוחר עשויה להשפיע על הדיון בדיני הפרטיות ; היא אינה הופכת אותו מאורגן ציבורי שפועל לפי דין לאדם פרטי החופשי לעשות כל שלא נאסר עליו.

17. גם יו"ר ועדת הבחירות עצמו עמד על הבחנה זו בהחלטתו המקורית בה"ש 17/26. הוא אימץ את שנקבע קודם לכן בעניין עדאלה, שלפיו :

"חברי ועדת הקלפי והמשקיפים בעת שהם פועלים במסגרת זו – אינם אנשים פרטיים. הם מפעילים סמכויות מכוח הדין. לפיכך, חל עליהם עקרון חוקיות המנהל".

18. ובהמשך נקבע כי פעילותה של ועדת הקלפי "כולה" היא פעילות ציבורית מובהקת, וכי חברי הוועדה והמשקיפים מוסמכים לעשות רק את שהחוק והתקנות הסמיכו אותם במפורש לעשות.

19. עוד קבע יו"ר הוועדה כי עצם העובדה שמדובר בנציגים פוליטיים אינה משנה מכך. להפך : נוכחותם הפוליטית בקלפי נועדה ליצור איזון ופיקוח הדדי, ובכך לנטרל הטיות פוליטיות ולהבטיח את טוהר הבחירות. הוא הדגיש כי נוכחותם שם אינה לשם שירות המפלגה שאליה הם שייכים אלא לשם שירות טוהר הבחירות.

20. על עקרונות אלה חזר בית המשפט העליון ואימצם בפסק הדין.

21. ההחלטה החדשה הופכת את ההיגיון הזה על ראשו. היא מאפשרת לחבר ועדת קלפי להשתמש בעצם הנוכחות הסטטוטורית שלו בתוך הקלפי כעמדת איסוף נתונים עבור מטה מפלגתו. הוא יישב בכובעו הציבורי בתוך חדר שהכניסה אליו מוגבלת מכוח הדין, אך במקביל יפעיל מכשיר דיגיטלי לטובת שולחו הפוליטי.

22. זאת ועוד : יו"ר ועדת הבחירות כבר ערך בהחלטתו מיום 16.8.2026 את האיזון הנדרש בין האינטרס המפלגתי לדעת מהו שיעור ההצבעה לבין העקרונות החלים על הקלפי. הוא קבע כי ועדת הבחירות עצמה תמסור במהלך יום הבחירות נתוני הצבעה מצרפיים ברמת הקלפי.

23. המשיבה 3 לא הסתפקה בכך. לאחר שניתן פסק הדין של בג"ץ, פנתה למ"מ מנכ"ל הוועדה וביקשה הכשר נוסף : לאפשר לאנשיה היושבים בתוך הקלפי להפעיל בעצמם מערך דיגיטלי מקביל של ספירה ודיווח. המשיב 1 נעתר לבקשה.

24. בכך לא "הובהרה" החלטתו של יו"ר הוועדה. היא שונתה. ולא יו"ר ועדת הבחירות הוא ששינה אותה. לא מליאת ועדת הבחירות היא ששינתה אותה. מ"מ מנכ"ל הוועדה עשה כן, במכתב שניתן בעקבות פנייה חד-צדדית של מפלגה אחת, ללא הליך פתוח, ללא קבלת עמדות יתר הרשימות וללא דיון מלא בהשלכות פסק הדין.
25. ההחלטה גם אינה מתיישבת עם תקנה 45 לתקנות הבחירות לכנסת. התקנה, שכותרתה "איסור שימוש בטלפונים ניידים ברדיו ובטלויזיה", קובעת כי בעת שמצוי מצביע בקלפי ובעת ספירת הקולות אין לשוחח בטלפון נייד בחדר הקלפי, למעט לצורך ניהול ההצבעה או במקרי חירום. הפרשנות שלפיה אסורה אמירת הנתון 420 בקול בטלפון, אך מותר להקליד את אותו נתון באותו מכשיר ולשלוח אותו למטה מפלגתי, אינה מתיישבת עם לשון ההסדר ותכליתו.
26. לכל אלה נוסף קושי מעשי כבד. פסק הדין ביקש להפסיק מערך דיגיטלי של העברת מידע מן הקלפי למפלגות. ההנחיה החדשה מחזירה אל חדר הקלפי את אותה תשתית פיזית וטכנולוגית: טלפונים, יישומונים, הקלדה שיטתית ושידור בזמן אמת. ההבדל אמור להיות אך בסוג הנתון המוקלד. מבחינת יכולת האכיפה, זהו מתכון לאי-ודאות. יהיה קשה ביותר להבחין בין ספירה "מותרת" לבין תיעוד פרטי אסור.
27. לפיכך מבקשת העותרת להורות על ביטול ההנחיה ועל השבת הגבול שקבעו יו"ר ועדת הבחירות ובית משפט נכבד זה: בעלי התפקידים בקלפי ינהלו את הבחירות ויפקחו על טוהרן. המפלגות ינהלו את מטות הבחירות שלהן מחוץ לקלפי. מידע מצרפי שמבקשת המדינה לפרסם יימסר באמצעות ועדת הבחירות עצמה, באופן ממלכתי, אחיד ושוויוני.

הצדדים

28. **העותרת**, משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע"ר), היא עמותה ציבורית הפועלת להגנה על ערכי הדמוקרטיה, שלטון החוק, מינהל תקין, טוהר המידות, שוויון ועצמאות מוסדות השלטון. העותרת הייתה צד להליכים שקדמו לפסק הדין מיום 17.9.2026, לאחר שהצטרפה כמשיבה לבג"ץ 60697-08-26 וההליכים שאוחדו עמו.
29. **המשיב 1**, עו"ד דין ליבנה, מכהן כמ"מ מנכ"ל ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה'26. הוא שחתם ביום 14.10.2026 על ההחלטה מושא העתירה, בעקבות פנייתו של עו"ד אילן בומבך, סגן יו"ר ועדת הבחירות המרכזית מטעם המשיבה 4.
30. **המשיב 2**, כבי' המשנה לנשיא השופט נעם סולברג, הוא יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה'26. בהחלטותיו בה"ש 17/26 מיום 4.8.2026 ומיום 16.8.2026 נדרש בהרחבה למעמדם של נציגי המפלגות בקלפי, לעקרון חוקיות המינהל ולגבולות השימוש שהם רשאים לעשות במידע הנוצר במסגרת ההצבעה.
31. **המשיבה 3** היא היועצת המשפטית לממשלה, אשר הייתה צד מרכזי להליך הקודם, והצטרפה שם לעמדה שלפיה נציגי המפלגות בקלפי כפופים לעקרון חוקיות המינהל. בפסק הדין צוין כי היועצת והרשות להגנת הפרטיות הצטרפו לעיקרי טענות העותרים, ובכלל זה לכך שהשימוש שעשו נציגי המפלגות נעשה בחוסר סמכות ועומד בניגוד לעקרון חוקיות המינהל.
32. **המשיבה 4**, הליכוד – תנועה לאומית ליברלית, היא סיעה ורשימת מועמדים המתמודדת בבחירות לכנסת ה'26. היא הייתה העותרת בבג"ץ 60697-08-26, שבו ביקשה לבטל את החלטות יו"ר ועדת הבחירות בה"ש

17/26. לאחר שפסק הדין מיום 17.9.2026 דחה את עמדתה לגופה וביטל את החלטת מליאת ועדת הבחירות שהתירה את הפרקטיקה שנדונה שם, פנה בא כוחה של המשיבה 4 למשיב 1 וביקש ממנו לאשר את ההסדר החדש מושא העתירה.

העובדות הנדרשות

המסגרת הנורמטיבית והפרקטיקה שעמדה במוקד ההליך הקודם

33. חוק הבחירות לכנסת קובע מנגנון מפורט לניהול ההצבעה. בכל אזור קלפי מוקמת ועדת קלפי. חברי ועדת הקלפי הם נציגים מטעם סיעות, ובקלפי רשאים לשהות גם משקיפים מטעם רשימות שאינן מיוצגות בוועדה. לצידם מכהנים מזכירי ועדת הקלפי ומפקחי טוהר הבחירות מטעם ועדת הבחירות המרכזית.
34. בפסק הדין מיום 17.9.2026 עמד בית המשפט בהרחבה על מטרת מבנה זה. הוא קבע כי הימצאותם של נציגי המפלגות בקלפי, לצד בעלי תפקידים בלתי מפלגתיים מטעם ועדת הבחירות, "נועדה, בעיקרו של דבר, להבטחת טוהר הבחירות", וכי נציגי המפלגות נועדו לקיים בקרה הדדית אלה על אלה ולוודא כי נציגי ועדת הבחירות מבצעים את עבודתם נאמנה.
35. במהלך השנים התפתחה פרקטיקה שלפיה נציגי מפלגות ששהו בקלפיות דיווחו בזמן אמת למפלגותיהם על זיהויהם של בוחרים שהגיעו להצביע. המידע הוצלב עם מידע פנקס ועם מידע נוסף שבידי המפלגות, כדי לזהות מי מתומכיהן הפוטנציאליים טרם הצביע ולהמריצו להגיע לקלפי.
36. בתחילת שנת 2026 פנה עו"ד שחר בן מאיר ליו"ר ועדת הבחירות וביקש כי יורה על הפסקת הפרקטיקה. לאחר הליך ממושך, שכלל קבלת עמדות הסיעות, היועצת המשפטית לממשלה, הרשות להגנת הפרטיות והקליניקה לפרטיות, נתן יו"ר הוועדה ביום 4.8.2026 החלטה מפורטת בה"ש 17/26.
37. יו"ר הוועדה קבע כי הפרקטיקה אסורה משני טעמים עצמאיים. האחד נגע לדיני הפרטיות. השני, החשוב במיוחד לענייננו, נגע למעמדם הציבורי של בעלי התפקידים בקלפי ולעקרון חוקיות המינהל.
38. בהחלטתו הסתמך יו"ר הוועדה על החלטת המשנה לנשיאה ח' מלצר בה"ש 7/22 עדאלה נ' הליכוד, שבה נקבע:

"חברי ועדת הקלפי והמשקיפים בעת שהם פועלים במסגרת זו – אינם אנשים פרטיים. הם מפעילים סמכויות מכוח הדין. לפיכך, חל עליהם עקרון חוקיות המנהל. על פי עקרון זה, כוחו של מפעיל הסמכות מוגבל למה שהחוק והתקנות הסמיכו אותו לעשות – ולא יותר מכך."

39. יו"ר הוועדה הוסיף כי אף אם אין לראות בחברי ועדת הקלפי רשות מינהלית "במובן הרגיל", פעילותה של ועדת הקלפי כולה היא פעילות ציבורית מובהקת; חבריה והמשקיפים ממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין; ומכאן שהם כפופים לפן המינהלי של עקרון החוקיות.
40. מכאן הגיע למסקנה כי חברי ועדת הקלפי והמשקיפים אינם רשאים למסור מתוך הקלפי מידע שהגיע לידיהם במהלך מילוי תפקידם, אלא מכוח הסמכה בדין.
41. בהמשך ההחלטה נדרש יו"ר הוועדה במפורש גם למתח בין זיהויהם הפוליטית של בעלי התפקידים לבין תפקידם הממלכתי. הוא קבע כי אמנם חברי ועדת הקלפי והמשקיפים הם גורמים פוליטיים, אך נוכחותם ותפקידם במקום הקלפי מוסדרים בדין. מטרת הנוכחות הפוליטית אינה להפוך את הקלפי לזירת פעילות מפלגתית, אלא להפך: להבטיח נטרול של הטיות פוליטיות באמצעות פיקוח הדדי.

"נוכחותם כגורמים פוליטיים באזור הקלפי נועדה להבטיח דווקא נטרול של הטיית פוליטיות בהתנהלות הקלפי [...] כל אלו נועדו כדי לוודא שהבחירות מתקיימות כסדרן".

ולאחר מכן :

"הימצאות שלהם בקלפי אינה לשם שירות המפלגה אליה הם שייכים, אלא לשם שירותו של טוהר הבחירות".

זהו עיקרון מפתח לענייננו.

43. לאחר מתן ההחלטה ביקשה המשיבה 4 מיו"ר הוועדה לעיין בה מחדש. בין היתר נטען כי האיסור יפגע במאמצי המפלגות להמריץ בוחרים.

44. יו"ר הוועדה דחה ביום 16.8.2026 את הבקשה לעיון מחדש, אך הכיר בחשיבות הלגיטימית של המרצת בוחרים. כדי לתת מענה לאינטרס זה, מבלי להכשיר את הפרקטיקה שאסר, קבע פתרון מוסדי חלופי: המטה המקצועי של ועדת הבחירות יפרסם ביום הבחירות, ארבע פעמים לפחות, נתונים על שיעור ההצבעה בכל קלפי רגילה.

45. בכך נוצר איזון ברור: מידע כמותי ומצרפי בדבר שיעור ההשתתפות יכול לצאת ממערכת הבחירות, אך הוא יוצא ממנה באמצעות ועדת הבחירות עצמה, באופן ממלכתי, אחיד ושוויוני, ולא באמצעות הקמת מערך דיווח מפלגתי בתוך הקלפיות.

עתירת הליכוד

46. ביום 20.8.2026 הגישה המשיבה 4 את בג"ץ 60697-08-26 נגד החלטות יו"ר ועדת הבחירות. בעתירתה טענה המשיבה 4, בין היתר, כי החלטות היו"ר משנות נוהג רב-שנים; כי אין ליו"ר סמכות להכריע בשאלות לפי חוק הגנת הפרטיות; וכי אין פסול בפעילות נציגי המפלגות לצורך המרצת בוחרים. באותה עתירה הציגה המשיבה 4 תפיסה הפוכה מזו שאומצה לבסוף בפסק הדין. היא טענה כי נציג המפלגה הוא "ידה הארוכה" של המפלגה וכי עצם היותו בתוך הקלפי מאפשר לו לפעול גם לטובת האינטרסים המפלגתיים של שולחיו.

47. ביום 2.9.2026 התקיים דיון בעתירה. הדיון התמקד בעיקר בשאלת זהות הגורם המוסמך לתת הוראות אופרטיביות לבעלי התפקידים בקלפי. בתום הדיון, ובהסכמת הצדדים, הועברה הפנייה למליאת ועדת הבחירות המרכזית, כאשר החלטות יו"ר הוועדה הונחו בפניה כחוות דעת משפטיות.

48. ביום 6.9.2026 החליטה מליאת ועדת הבחירות, ברוב חבריה, להפוך את התוצאה שאליה הגיע יו"ר הוועדה ולהתיר את המשך הדיווח השמי בבחירות לכנסת ה-26, בכפוף למספר מגבלות. החלטה זו הותקפה בארבע עתירות חדשות: בג"ץ 18583-09-26, בג"ץ 18881-09-26, בג"ץ 20285-09-26 ובג"ץ 20564-09-26.

49. בית המשפט הוציא צו על-תנאי, והורה למשיבים לנמק מדוע לא תבוטל החלטת מליאת ועדת הבחירות ומדוע לא ייקבע איסור ברור על העברת מידע מן הקלפי למפלגות בדבר נוכחותו של אדם, עצם הצבעתו ונסיבותיה. העותרת דכאן הייתה צד לאותו הליך והצטרפה לעיקרי עמדות העותרים.

פסק הדין מיום 17.9.2026

50. ביום 17.9.2026 ניתן פסק הדין. העתירות התקבלו פה אחד והחלטת מליאת ועדת הבחירות בוטלה. עתירת הליכוד נמחקה. כב' השופטת וילנר פתחה את הפרק המשפטי בקביעה כי הפרקטיקה אינה חוקית הן משום שהיא מפרה את החובות החלות על נציגי המפלגות מכוח המשפט המינהלי ועקרון חוקיות המינהל, הן מטעמים הנוגעים לפרטיות.

51. בפרק שעסק בעקרון חוקיות המינהל קבעה :

"כלל הגורמים הנוכחים בקלפי ביום הבחירות, ובתוך כך גם נציגי המפלגות, הוסמכו להימצא בה על פי דין. נוכחותם במקום הקלפי נדרשת לשם ביצוע תפקידם בשמירה על מהלכה התקין של ההצבעה ובהבטחת טוהר הבחירות."

52. לאחר מכן עמדה על ההגדרה של רשות מינהלית כגורם הממלא תפקיד ציבורי על פי דין, וקבעה :

"ליבת תפקידם של אלה [...] היא סיוע לניהול הליך הבחירות, פיקוח על תקינותו, ושמירה על טוהר הבחירות."

ובהמשך :

"תפקיד זה נושא, מעצם טיבו ומהותו, צביון ממלכתי וציבורי מובהק."

53. מכאן הסיקה כי בעת ביצוע תפקידם הם כפופים למערכת דיני המינהל הציבורי ולעקרון חוקיות המינהל.

54. בית המשפט הוסיף את הכלל הבסיסי :

"גורם מנהלי מוסמך לעשות רק מה שהדין הסמיך אותו לעשות."

55. ולבסוף קבע כי לא נמצא מקור סמכות בחוק המסמיך את נציגי המפלגות לבצע את הפעולה שנדונה שם.

56. כב' השופט שטיין הצטרף לפסק דינה של השופטת וילנר. כב' השופט כבוב הוסיף כאמור כי חברי ועדות הקלפי והמשקיפים "פועלים כולם מכוח דין וממלאים תפקיד ציבורי ביום הבחירות", וכי כניסתם לקלפי נועדה "לניהול ההצבעה ולפיקוח עליה ולא לשם המרצת בוחרים".

57. פסק הדין הוא אפוא חד-משמעי לא רק ביחס למידע שמי, אלא ביחס לאופיו המשפטי של התפקיד שממלאים נציגי המפלגות בתוך הקלפי.

הפנייה החדשה של הליכוד והחלטת המשיב 1

58. לא חלף אלא כחודש מפסק הדין. ביום 13.10.2026 פנה עו"ד אילן בומבך, סגן יו"ר ועדת הבחירות המרכזית מטעם המשיבה 4, למשיב 1 וביקש לקבל אישור לכך שחבר ועדת קלפי או משקיף רשאי לבצע "ספירה אנונימית ועיתית" של מספר המצביעים בפועל בקלפי מסוימת ולהעביר את הנתון באמצעים דיגיטליים.

59. למחרת, ביום 14.10.2026, נענה המשיב 1 לבקשה. במכתב נקבע כי :

"אין מניעה מטעם חבר ועדת קלפי או משקיף, למנות את הבוחרים בפועל, כמותית בלבד וללא כל מידע נוסף מעבר למספר המצביעים".

מכתב תשובה מטעם המשיב 1 אל ב"כ המשיבה 4 מיום 14.10.2026 מצורף ומסומן נספח 1/ע

60. עוד נקבע כי ניתן לעשות כן באמצעים דיגיטליים, וכי ההנחיות לבעלי התפקידים והלומדה יעודכנו בהתאם. המכתב אף התייחס לתקנה 45א לתקנות הבחירות וקבע כי הוועדה אינה סבורה שהתקנה אוסרת על הפעילות המבוקשת.

מיצוי הליכים

61. ביום 15.10.2026 סמוך לשעה 10:30 בבוקר פנתה העותרת בדחיפות למשיבים 1-2 בדרישה לבטל את ההנחיה. בפנייה פורטו בהרחבה הסתירה בין ההנחיה לפסק הדין ולהחלטות יו"ר הוועדה; הפגיעה בעקרון חוקיות המינהל; הסתירה לתקנה 45א; הקושי האכיפתי שיוצר היתר לשימוש שיטתי בטלפונים וביושמונים בתוך הקלפי; החשש לפגיעה בפרטיות ובתחושת החופש של הבוחרים; הפגיעה בשוויון בין רשימות; והפגם שנפל בהליך החד-צדדי שבו ניתנה ההחלטה.

62. העותרת דרשה כי המשיבים יודיעו לאלתר על ביטול ההנחיה ועל הקפאת כל שינוי בחומרי ההדרכה, והעמידה מועד קצר למענה לנוכח סמיכות יום הבחירות והכוונה להפיץ את ההנחיות לשטח, עד לשעה 19:00 היום (15.10.2026).

מכתב מיצוי הליכים של העותרת מיום 15.10.2026 מצורף ומסומן **נספח ע/2**

63. הודעת אישור מטעם ועדת הבחירות המרכזית על קבלת מכתב מיצוי ההליכים של העותרת, התקבלה כמחצית השעה לאחר השליחה.

הודעת אישור בדבר קבלת מכתב מיצוי ההליכים, מצורפת ומסומנת **נספח ע/3**

64. ואולם, מענה לגופה של הפנייה לא הגיע לידי העותרת עד השעה היעודה.

65. מכאן העתירה.

הטיעון המשפטי

66. זו תהיה דרך הילוכנו בפרק הטיעון המשפטי: **ראשית**, נטען כי ההנחיה סותרת את ההלכה המחייבת: חבר ועדת קלפי הוא בעל תפקיד ציבורי, לא זרוע קמפיין של המפלגה; **שנית**, נטען כי המשיב 1 אינו מוסמך לשנות את החלטת יו"ר ועדת הבחירות, ובוודאי לא את פסק דינו של בג"ץ; **שלישית**, נטען כי ההנחיה מנוגדת להסדר שבתקנות הבחירות ולתכליתו; **רביעית**, נטען כי ההנחיה מסכלת את אכיפתו המעשית של פסק הדין בעניין הליכוד; **חמישית**, נמחיש כיצד ההחלטה התקבלה בהליך מינהלי פגום; **ולבסוף** נציג טענות נוספות בדבר פגיעה בפרטיות, אפקט מצנן ופגיעה בעקרון השוויון.

א. ההנחיה סותרת הלכה מחייבת: חבר ועדת קלפי הוא בעל תפקיד ציבורי, לא זרוע קמפיין של המפלגה

67. נקודת המוצא להכרעה בעתירה אינה תקנה 45א ואף אינה שאלת פרטיותם של המצביעים. נקודת המוצא היא פסק הדין שניתן אך לפני חודש. ההלכה שנקבעה שם אינה מאפשרת לראות בחבר ועדת קלפי אדם פרטי היושב בחדר הקלפי מכוח זכותה של מפלגתו לעשות במקום כרצונה. בית המשפט דחה במפורש תפיסה זו וקבע תחתיה תפיסה פונקציונלית-ציבורית: בעת שהוא ממלא את התפקיד שהוקנה לו לפי חוק הבחירות, חבר ועדת הקלפי ממלא תפקיד ציבורי. זו גם הייתה עמדת ועדת הבחירות המרכזית, כי כוחם

של חברי ועדת הקלפי והמשקיפים מוגבל למה שהחוק והתקנות הסמיכו אותם לעשות – ולא יותר מכך (ראו: ה"ש 7/22 **עדאלה המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל ואח' נ' הליכוד – תנועה לאומית ליברלית ואח'.**)

68. הדבר נובע גם מהמבנה של ועדת הקלפי. הדין אינו מאפשר לכל פעיל מפלגה להיכנס לחדר הקלפי. הכניסה מוגבלת למי שהדין הקנה להם תפקיד. עצם העובדה שחברי הוועדה מתמנים על פי מפתח פוליטי אינה גורעת מאופיו הציבורי של תפקידם. להיפך. הפוליטיות של מקור המינוי היא אמצעי מוסדי לשמירה על ניטרליות ההליך: נציגים של רשימות יריבות מפקחים זה על זה וכך מצטמצם הסיכון להטיה.

69. יו"ר ועדת הבחירות הסביר זאת היטב בהחלטתו בה"ש 17/26. לדבריו, נוכחותם של נציגים פוליטיים בקלפי "נועדה להבטיח דווקא נטרול של הטיות פוליטיות בהתנהלות הקלפי". מכאן, כך קבע, נגזרות סמכויותיהם. זוהי הבחנה מהותית. יש הבדל בין השאלה **מי מינה את בעל התפקיד** לבין השאלה **לשם מה העניק לו הדין את התפקיד**. המפלגה ממנה את נציגה. אך החוק הוא שמכניס אותו לקלפי. והחוק אינו מכניס אותו לשם כדי לנהל מבפנים את קמפיין המפלגה.

70. בית המשפט אימץ תפיסה זו במפורש. הוא קבע כי נוכחות נציגי המפלגות נדרשת לשם "שמירה על מהלכה התקין של ההצבעה ובהבטחת טוהר הבחירות", וכי ליבת תפקידם היא ניהול ופיקוח. אין בהלכה זו סייג שלפיו היא חלה רק כאשר הנתון שנאסף הוא שמי.

71. ודוק: בפסק הדין אכן היה רכיב נוסף של פגיעה בפרטיות. אך בית המשפט הקפיד להבהיר כי עקרון חוקיות המינהל הוא **אדן עצמאי**. בפסקה 36 נאמר במפורש כי הפרקטיקה פסולה "הן" בשל הפרת דיני המינהל "הן" בשל הפגיעה בפרטיות. מכאן שהוצאת הרכיב המזהה מן המידע אינה מעלימה את שאלת הסמכות.

72. המשיב 1 היה צריך לשאול: היכן בחוק הבחירות או בתקנות הוסמך חבר ועדת קלפי לבצע, לצד תפקידו הרשמי, ספירה עצמאית של המשתתפים לצורך הזנת מערכת מפלגתית? המכתב אינו מצביע על מקור כזה. במקום זאת הוא שואל אם יש "מניעה" לעשות זאת. זהו בדיוק היפוכו של עקרון החוקיות. לאדם פרטי מותר כל שלא נאסר עליו. לבעל סמכות ציבורית מותר, בהפעלת הסמכות הציבורית, רק מה שהדין מאפשר.

73. המסקנה מתחזקת לנוכח חוות דעתו של השופט כבוב. הוא לא אמר רק שנציגי המפלגות אינם רשאים למסור **מידע פרטי**. הוא פתח בקביעה מוסדית:

"פועלים כולם מכוח דין וממלאים תפקיד ציבורי ביום הבחור – הבטחת תקינות הליך הבחירות".

ואחר כך קבע:

"כניסת בעלי תפקידים אל מתחם הקלפי נועדה לניהול ההצבעה ולפיקוח עליה ולא לשם המרצת בוחרים".

74. ההנחיה החדשה אינה מתיישבת עם דברים אלה. מטרת הספירה אינה ניהול ההצבעה. מזכיר הקלפי והוועדה מנהלים ממילא את מניין המצביעים לצורכי הבחירות. מטרת הספירה הנוספת היא להעביר מידע למטה מפלגתי.

75. כלומר, נוצרת בתוך חדר הקלפי פעילות מקבילה: לצד הספירה הממלכתית המתבצעת לצורך ניהול הבחירות, תתבצע ספירה פרטית-מפלגתית לצורך ניהול הקמפיין. זה בדיוק ערבוב התפקידים שפסק הדין ביקש למנוע.

76. מכאן שההנחיה אינה רק הרחבה של פסק הדין. היא סוטה ממנו בנקודה העקרונית ביותר. מכאן גם ברור כי אין עסקינן בסמכות עזר, שאותה רשאית להפעיל במידת הצורך כל רשות מינהלית, שכן ענייננו בספירה שעורכים גורמים פרטיים לצרכים שאינם חלק מעבודת ועדת הקלפי.

ב. המשיב 1 אינו מוסמך לשנות את החלטת יו"ר ועדת הבחירות, ובוודאי לא את פסק דינו של בג"ץ

77. בהחלטת המשיב 1 נעוץ קושי נוסף, עצמאי. יו"ר ועדת הבחירות עצמו כבר נדרש לשאלה כיצד לתת למפלגות מידע על שיעור ההשתתפות בקלפיות לאחר שנאסר הדיווח הפרטני. הוא לא התעלם מן האינטרס המפלגתי. הוא שקל אותו. בהחלטתו מיום 16.8.2026 הכיר יו"ר הוועדה בכך שהמרצת בוחרים היא פעילות לגיטימית ובעלת ערך דמוקרטי. הוא ביקש למצוא חלופה שתאפשר למפלגות לקבל תמונת מצב על שיעור ההצבעה, אך מבלי להפוך את נציגיהן בקלפיות למנגנון דיווח עבור המטות. הפתרון היה ברור: **ועדת הבחירות המרכזית היא שתפיק ותמסור את הנתונים.**

78. בפסק הדין תואר כי יו"ר הוועדה "הנחה את המטה המקצועי בוועדת הבחירות המרכזית לפרסם ביום הבחירות, ארבע פעמים ביום לפחות, נתונים על שיעור ההצבעה בכל קלפי רגילה".

79. הבחירה בזהות הגורם המוסר את הנתון אינה פרט שולי. היא חלק מהאיזון. ההבדל בין שני המנגנונים הוא הבדל מוסדי עמוק. כאשר ועדת הבחירות מפרסמת את הנתון, הפעולה נעשית על ידי הרשות הממונה על ניהול הבחירות, על יסוד נתונים הרשמיים, לפי מתכונת אחידה ובאופן שווה כלפי כל הרשימות. כאשר חבר ועדת קלפי מפעיל מונה פרטי ומדווח למפלגה, נוצרת תשתית מקבילה של איסוף והעברת מידע, שכל קיומה נשען על נוכחותו הסטטוטורית בתוך חדר הקלפי.

80. המשיב 1 אינו מוסמך לשנות את האיזון הזה. הוא אינו ערכאת ערעור על החלטות יו"ר ועדת הבחירות. ודאי שאינו ערכאת ערעור על פסק דין של בית המשפט העליון.

81. לאחר פסק הדין היה על מנגנון ועדת הבחירות ליישם את העקרונות שנקבעו בו. אין זה מתפקידו של הדרג המינהלי לאתר דרך חדשה שתאפשר למפלגות להמשיך להפיק מן הקלפי נתונים באופן עצמאי, כאשר אותה דרך עומדת במתח עם ההנמקה המוסדית שעליה הושתת פסק הדין.

82. הדברים נכונים אף אם נניח כי יו"ר הוועדה עצמו היה מוסמך לשוב ולעיין בהסדר. החלטה כזו הייתה מחייבת הליך סדור, ניתוח של פסק הדין והנמקה ברמה המתאימה לשינוי הסדר שקבע יו"ר הוועדה בעצמו. קל וחומר שאין לכך בסיס כאשר מדובר במכתב של מ"מ המנכ"ל.

83. הקושי מתחדד לנוכח זהות הפונה. המשיבה 4 הייתה העותרת בהליך הקודם. היא ביקשה לבטל את האיסור על הדיווח. בית המשפט לא קיבל את עמדתה. לאחר מכן פנתה אותה מפלגה וביקשה הכשר לפעילות חלופית, הקרובה מבחינה תפעולית לפרקטיקה שנאסרה: שימוש שוטף באנשיה שבתוך הקלפיות כדי להזרים מידע למטה בזמן אמת.

84. אין בכך כשלעצמו פסול. מפלגה רשאית לנסות לקדם את האינטרסים הלגיטימיים שלה. אולם עצם הצורך בפנייה מדגים כי הפעולה אינה חלק אינהרנטי מניהול הקלפי. אילו מדובר היה בפעולה רגילה של

חבר ועדת קלפי במסגרת תפקידו הציבורי, לא היה צורך בבקשה מיוחדת מן המטה המפלגתי לקבלת הכשר.

85. דווקא ההתעקשות על יצירת מנגנון עצמאי, שעה שוועדת הבחירות כבר צפויה למסור נתונים מצרפיים ברמת הקלפי, ממחישה את אופייה הקמפייני של הפעולה.

ג. ההנחיה מנוגדת להסדר שבתקנות הבחירות ולתכליתו

86. קושי עצמאי נוסף נובע מתקנה 45 לתקנות הבחירות לכנסת, תשל"ג-1973. כותרת התקנה היא "איסור שימוש בטלפונים ניידים ברדיו ובטלוויזיה". התקנה קובעת כי ביום הבחירות, בעת שמצוי מצביע בקלפי ובעת ספירת הקולות, "לא ישוחח אדם ממכשיר טלפון נייד או מכשיר קשר בחדר שבו פועלת ועדת קלפי", אלא לצורך ניהול ההצבעה בקלפי או במקרי חירום.

87. המשיב 1 הסיק מכך שהתקנה אינה אוסרת שימוש בטלפון לצורך הזנת מונה דיגיטלי. לעמדת העותרת, פרשנות זו מנוגדת לשון התקנה ולתכליתה. אין לקרוא את המילה "ישוחח" כאילו עומדת היא בחלל ריק. כותרת ההוראה מתייחסת ל"איסור שימוש בטלפונים". החריג שנקבע בגופה אינו חריג לכל שימוש שקט שאינו שיחה; הוא חריג פונקציונלי המכוון ל"ניהול ההצבעה בקלפי" ולמקרי חירום.

88. מטרת הדיווח החדש אינה ניהול ההצבעה. איש אינו טוען שהקלפי אינה יכולה להתנהל בלעדיו. מטרתו היא לאפשר למפלגה לדעת, בזמן אמת ובתדירות שתבחר, כמה בוחרים הצביעו בכל קלפי שבה הציבה נציג. זוהי פעילות מטה. קריאה שלפיה שיחת טלפון למטה ובה נאמר "הצביעו 420 איש" אסורה, אך הקלדת המספר 420 במכשיר ושליחתו לאותו מטה מותרת, יוצרת תוצאה מלאכותית שאינה מתיישבת עם ההיגיון של ההסדר.

89. כאשר קוראים את תקנה 45 לצד יתר ההוראות החלות על מקום הקלפי, מתחדדת התכלית: חדר הקלפי הוא מרחב פונקציונלי ומוגן שבו בעלי התפקידים עוסקים בהצבעה עצמה, בזיהוי הבוחרים, בשמירה על הסדר, בפיקוח ובטוהר הבחירות. מכאן שגם אם אין לראות בתקנה 45 לבדה מקור מלא לאיסור, בוודאי שאין היא מקור להיתר. ההיתר צריך לבוא ממקור סמכות אחר. מקור כזה לא נמצא.

ד. ההנחיה מסכלת את אכיפתו המעשית של פסק הדין

90. פגם נוסף בהנחיה הוא תוצאתה המעשית. בפסק הדין נקבע איסור ברור על העברת מידע פרטני מן הקלפי למפלגות. ועדת הבחירות נדרשה לעדכן את ההדרכות בהתאם. ואכן, במכתב החדש עצמו מציין המשיב 1 כי לאחר פסק הדין עודכנו ההדרכות לבעלי התפקידים והלומדה לחברי ועדות הקלפי.

91. אלא שכעת מבקשת אותה ועדה להוסיף לאותם חומרי הדרכה היתר פוזיטיבי להשתמש באמצעי דיגיטלי לצורך דיווח למפלגה. מבחינה אכיפתית, שתי ההוראות מצויות במתח קשה. ביום הבחירות אין אפשרות להציב מפקח מאחורי כל חבר ועדת קלפי ולראות מה הוא מקליד בכל רגע. אם הדין יהיה פשוט וברור – אין משתמשים בטלפון בחדר הקלפי כדי להזרים נתונים למטה מפלגתי – ניתן לאכוף אותו.

92. אם הדין יהיה: מותר להחזיק טלפון, מותר לפתוח יישומון, מותר להקיש בכל פעם שמצביע נוסף מסיים להצביע, מותר להעביר את הנתון למטה – אך אסור שהמערכת תתעד נתון נוסף – יכולת האכיפה נפגעת באופן יסודי.

93. אין צורך לייחס למפלגה כלשהי כוונה להפר את הדין. הבעיה היא במבנה ההיתר. המשפט המינהלי אינו אמור ליצור במכוון הסדר שקשה עד מאוד לפקח על גבולותיו, במיוחד כאשר הוא נוגע להוראה שיפוטית טרייה שנועדה להסדיר את ההתנהלות באלפי קלפיות ביום אחד. המשיב 1 אף הסביר כי מטרת פרסום ההנחיה היא למנוע "חילוקי דעות וחשש לאנדרלמוסיה ביום הבחירות".
94. אלא שהתוצאה צפויה להיות הפוכה. במקום כלל בהיר תיווצר הבחנה דקה בין פעולות חיצוניות זהות לחלוטין. מזכיר קלפי או מפקח טוהר הבחירות שיראה חבר ועדה מקליד שוב ושוב בטלפון ויוצר קשר עם מטה מפלגתי לא יוכל לדעת אם מדובר בפעילות המותרת או בפעילות שאסר בג"ץ.
95. זהו שיקול שהיה חובה להביא בחשבון. אין כל אינדיקציה שהוא נשקל.

ה. ההנחיה התקבלה בהליך פגום

96. הדרך שבה התקבלה ההחלטה מחזקת את המסקנה כי דינה להתבטל. ההליך שקדם להחלטות יו"ר ועדת הבחירות בה"ש 17/26 היה ארוך ומקיף. ניתנה זכות טיעון לסיעות; התקבלו עמדות היועצת המשפטית לממשלה והרשות להגנת הפרטיות; הקליניקה לפרטיות הגישה חוות דעת; לאחר החלטת היו"ר ניתנה אפשרות לעיון מחדש; ואף החלופות נבחנו לאחר קבלת עמדות הצדדים.
97. לאחר מכן נבחנה הסוגיה במליאת ועדת הבחירות. ולבסוף נדונה לפני שלושה שופטי בית המשפט העליון.
98. על רקע זה בולטת הדרך שבה ניתנה ההחלטה החדשה. מן המכתב עולה כי ב"כ המשיבה 3 פנה למשיב 1 ביום 13.10.2026; המשיב 1 שוחח עמו על הנושא; בחן את הבקשה עם הייעוץ המשפטי של הוועדה; ולמחרת כבר ניתנה תשובה המאמצת את עמדתו.
99. אין אינדיקציה שהפנייה הופצה ליתר הסיעות. אין אינדיקציה שנשמעה העותרת, שהייתה צד להליך הקודם. אין אינדיקציה שהתבקשה עמדת היועצת המשפטית לממשלה. אין אינדיקציה שהסוגיה פורסמה לציבור, בין לפני מתן ההחלטה ובין לאחריה, על מנת לאפשר לציבור להשמיע את קולו או לקבל מידע מוסמך על אודות ההחלטה שהתקבלה.
100. אין אינדיקציה שנבחנה שאלת השוויון. אין אינדיקציה שנבחנה סוגיית האכיפה. אין אינדיקציה שנבחנה שאלת סמכותו של מ"מ המנכ"ל לשנות את האיוון שקבע יו"ר הוועדה. והכול שעה שההחלטה אינה פרטנית כלל ועיקר. היא מיועדת להפוך להנחיה ארצית לכל בעלי התפקידים ולהיכלל בלומדה הרשמית.
101. בין אם נסווג את הפעולה כהחלטה מינהלית ובין אם נראה בה החלטה בעלת מאפיינים מעין-שיפוטיים (ולמען הסר ספק – העותרת דוחה כל פרשנות המעניקה למשיב 1 סמכות שכזו), ההליך אינו עומד בדרישות הבסיסיות של המשפט המינהלי: איסוף תשתית מלאה, שמיעת מי שעלול להיפגע, שקילת כלל השיקולים הרלוונטיים ומתן הנמקה המתמודדת עם הדין המחייב.

ו. טענות נוספות – פרטיות, אפקט מצנן ושוויון

102. הטענות שלעיל מספיקים, לעמדת העותרת, כדי להביא לביטול ההנחיה. עם זאת, יש להוסיף מספר היבטים המחזקים את המסקנה.
103. ראשית, ההנחיה עלולה להשיב לחדר הקלפי את תחושת המעקב שפסק הדין ביקש למנוע. בית המשפט עמד בפסק הדין על ההבדל שבין זיהוי אקראי של אדם בסביבת הקלפי לבין איסוף "ממוסד ומתועד"

בידי נציגים הממלאים תפקיד רשמי, ועל "תחושת המעקב" העלולה להילוות לכך ולהשפיע על התנהגות בוחרים. בתוך כך, ראוי לזכור כי מתחם הקלפי אינו שטח פרטי לגמרי ואיננו שטח ציבורי במובנו הרגיל. המחוקק אוסר על הימצאות של אנשים במקום הקלפי מלבד האדם הבוחר וגורמים רשמיים נוספים.

104. מבחינת הבוחר הנכנס לחדר הקלפי, אין דרך לדעת מה מקליד נציג מפלגה בטלפון בכל פעם שמצביע מסיים את הליך ההצבעה. האם נרשם המספר המצטבר בלבד? האם נרשמת שעה? האם מסומן אירוע? האם נרשם פרט מזהה? עצם ההפעלה השיטתית של אמצעי דיגיטלי לצורך דיווח פוליטי מתוך חדר הקלפי עלולה אפוא ליצור את אותה תחושת מעקב ועשויה ליצור השפעה מצננת ולהרתיע בוחרים מלבחור. עצם התייעוד על-ידי גורם שלטוני, או גורם שנחזה להיות כגורם שלטוני, המתעד את מעשיו של האזרח כאשר הוא מתייצב למילוי משימתו הדמוקרטית הבסיסית ביותר, עלול לעורר תחושה של חוסר אמון כלפי האזרח ולהציג מסר של "משטור ופיקוח". ניתן לומר כי מתחם הקלפי הוא מקום שבו אדם סביר לא מצפה כי ייערך תיעוד מעבר לתיעוד הבסיסי כי אותו אזרח זכאי לבחור באותה קלפי וכי הוא אכן מימש את זכותו לבחור.

105. **שנית**, ההיתר מעורר קושי בהיבט של שוויון בין רשימות. חברי ועדות הקלפי ממונים לפי מפתח סיעתי המבוסס על הייצוג בכנסת היוצאת. מפלגות ותיקות ומיוצגות נהנות אפוא מתשתית נרחבת של חברי ועדה היושבים בתוך הקלפיות. רשימות חדשות שאינן מיוצגות תלויות בהצבת משקיפים מטעמן, הכרוכה במשאבים ארגוניים וכספיים.

106. הפיכת הנוכחות הסטטוטורית בקלפי למשאב לאיסוף נתונים בזמן אמת יוצרת יתרון מעשי לרשימות הנהנות מלכתחילה ממערך נציגות רחב. וזאת אף שאין כל צורך בכך לשם השגת התכלית הלגיטימית של קבלת נתוני השתתפות, שכן ועדת הבחירות עצמה כבר אמורה למסור את הנתונים לכלל הרשימות.

107. **שלישית**, קיים ממד של שוויון גם באיכות המידע. נתון רשמי שמפרסמת ועדת הבחירות ניתן לכל הרשימות באותה מתכונת ובאותו זמן. לעומת זאת, מערך דיווח עצמאי מאפשר לכל מפלגה לבנות לעצמה תשתית אחרת: בתדירות אחרת, במספר אחר של קלפיות וברמת דיוק אחרת.

108. בכך הופך מידע שמקורו בליבת תהליך ההצבעה למרכיב בתחרות הארגונית והתקציבית בין מפלגות. זה בדיוק מה שהמתווה שקבע יו"ר הוועדה מנע.

מן הכלל אל הפרט

109. בענייננו מצטברים כל הפגמים יחד. המשיב 1 קיבל פנייה מטעם המשיבה 4, שביקשה לקבל הכשר לפעילות שלא הותרה במפורש בדיון. הוא לא זיהה מקור סמכות פוזיטיבי המאפשר לחבר ועדת קלפי לבצע את הספירה לצורכי מפלגתו. הוא הסתפק בקביעה שאין מניעה לעשות כן. בכך הופעל עקרון החוקיות במהופך.

110. ההחלטה אינה מתיישבת עם פסק הדין שניתן כחודש קודם לכן, שבו נקבע כי נציגי המפלגות המצויים בקלפי ממלאים תפקיד ציבורי וכי נוכחותם נועדה לניהול ההצבעה, לפיקוח עליה ולשמירה על טוהר הבחירות. היא אינה מתיישבת עם החלטות יו"ר ועדת הבחירות, שהדגישו כי נציגי המפלגות נמצאים בקלפי שלא לשם שירות המפלגה אלא לצורך שירותו של טוהר הבחירות. היא משנה את האיזון המפורש שקבע יו"ר הוועדה, שלפיו מידע מצרפי על שיעור ההצבעה יימסר למפלגות באמצעות ועדת הבחירות עצמה.

111. ההחלטה גם מעוררת קושי ישיר מכוח תקנה 45א, ואף אם אין בתקנה לבדה כדי להכריע את המחלוקת, ודאי שאין בה מקור להיתר שניתן. היא יוצרת מנגנון שיקשה במידה ממשית על אכיפת פסק הדין. היא עלולה להשיב לחדר הקלפי תחושת מעקב ולהשפיע על התנהגותם של בוחרים. היא יוצרת יתרון מובנה למפלגות הנהנות ממערך נציגות רחב בוועדות הקלפי.

112. והכול, תוך שההחלטה התקבלה בתוך יממה, בעקבות פנייה של מפלגה אחת, ללא הליך פתוח וללא בחינת מכלול ההשלכות.

113. אין זה מקרה שבו בית המשפט מתבקש לעצב מדיניות חדשה. המדיניות העקרונית כבר עוצבה. הכלל כבר נקבע. הוא נקבע תחילה בהחלטותיו המנומקות של יו"ר ועדת הבחירות, ואחר כך אושר בפסק דין מפורש ומחייב של בית משפט נכבד זה. העיקרון הוא כי חבר ועדת קלפי אינו שני אנשים בעת ובעונה אחת: בעל תפקיד ציבורי מכוח הדין ומפעיל שטח של מטה הבחירות מכוח המפלגה. כאשר הוא יושב בקלפי, סמכותו נובעת מן הדין ותכלית פעולתו נגזרת מן הדין. אין למפלגה זכות להפוך את אותה סמכות ציבורית למשאב קמפייני. ודאי שאין למ"מ מנכ"ל ועדת הבחירות סמכות לעשות זאת עברה.

סיכום

114. עתירה זו אינה מבקשת להרחיב את פסק הדין מיום 17.9.2026 למחוזות חדשים. היא מבקשת ליישם את העיקרון שכבר נקבע בו.

115. בית המשפט קבע כי חברי ועדת הקלפי והמשקיפים הם בעלי תפקידים ציבוריים על פי דין; כי תפקידם נושא צביון ממלכתי וציבורי מובהק; כי נוכחותם בחדר הקלפי היא לצורך ניהול ההצבעה, פיקוח עליה ושמירה על טוהר הבחירות; וכי הם כפופים לעקרון חוקיות המינהל.

116. עקרונות אלה אינם מתאדים רק משום שהנתון שהמפלגה מבקשת לקבל הוא מספר ולא שם. ייתכן בהחלט כי מידע מצרפי על מספר המצביעים הוא מידע שמותר למדינה לפרסם. יו"ר ועדת הבחירות כבר קבע שכך יהיה. אך מכאן לא נובע כי חבר ועדת קלפי רשאי להפוך את תפקידו הציבורי לעמדת איסור נתונים עבור מפלגתו.

117. זהו העיקרון שביסוד העתירה. ועדת הבחירות רשאית לנהל את הבחירות, לאסוף את נתוניו ולפרסם מידע מצרפי על שיעורי הצבעה באופן רשמי, שוויוני ומפוקח. המפלגות רשאיות לנהל קמפיין, לפנות לבחוריהן ולהמריץ אותם להצביע. יש לשמור על החיץ בין שתי המערכות.

118. הקלפי היא מנגנון ממלכתי של ההליך הדמוקרטי. היא אינה תחנת דיווח של מטה מפלגתי. מתן היתר לחברי ועדות קלפי ולמשקיפים להפעיל במהלך ההצבעה יישומונים בטלפונים ניידים ולהזרים למפלגותיהם נתונים בזמן אמת מטשטש את החיץ הזה, עומד בניגוד לעקרון החוקיות שנקבע בפסק הדין ומקשה בפועל על אכיפתו.

119. משכך יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש בראש העתירה; להורות על ביטול החלטת המשיב 1 מיום 14.10.2026; ולהורות כי לא יופצו ולא יוטמעו בקרב בעלי התפקידים בקלפיות הנחיות המתירות שימוש באמצעים דיגיטליים לצורך דיווח למפלגות על מספר המצביעים בזמן אמת.

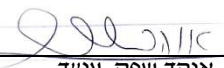
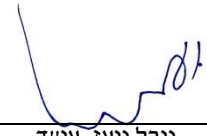
120. עד להכרעה בעתירה, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ארעי וצו-ביניים שיקפאו כל יישום, הפצה או הטמעה של ההנחיה.

121. כן יתבקש בית המשפט לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת ובשכר טרחת עורכי דינה.

122. עתירה זו נתמכת בתצהירו של עו"ד דורון ברקת, חבר הוועד המנהל של העותרת.

123. מן הדין ומן הצדק להיעתר למבוקש בעתירה זו.

היום, 15 באוקטובר 2026
ד' חשון תשפ"ז

			
אילנה הוניגמן, עו"ד	אוהד שפק, עו"ד	דורון ברקת, עו"ד	יובל יועז, עו"ד
משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע"ר)			